

Enexter Xeton Tomson

Lobo-Sói xám vùng Kurumbo

Dịch giả : Lê Thụy Dương

Kurumbo là một vùng chăn thả gia súc lớn thuộc phần Bắc Niu Mechxich. Đó là vùng chăn thả phì nhiêu, có những đám gia súc lớn, những đồi núi cao và một số suối trong chảy vắt chảy vào con sông Kurumbo mà người ta dùng ngay cái tên để gọi địa phương này. Vị lãnh chúa của vùng này là một con sói xám già

Con Lobo già đã một thời là thủ lĩnh của một đàn sói xám phá phách khắp thung lũng Kurumbo trong nhiều năm trời. Tất cả những gã chăn bò và chăn gia súc đều biết nó rất rõ, và nó cùng bầy đàn trung thành xuất hiện ở nơi nào cũng đều làm cho nơi đó kinh hoàng và những người chủ gia súc vô cùng thất vọng. Con Lobo già là một con sói khổng lồ, và sự ranh mãnh cũng như sức khỏe của nó hết sức cân xứng với tầm vóc của nó. Tất cả cư dân vùng ấy đều khá quen với thuộc với tiếng tru của nó và nhận ra ngay tức thì. Một con sói bình thường có thể tru hàng giờ gần trại gia súc mà chẳng ai để ý, nhưng khi khe núi vang lên hồi rúc sang sảng của Lobo thì nổi lo lắng lại bao trùm, và họ biết rằng sáng mai thế nào họ cũng phải đón nhận

những thiệt hại mới của đàn gia súc

Bầy của Lobo ko lớn lắm .Tôi ko hiểu tại sao lại như vậy.Thường thường xung quanh 1 con đầu đàn nổi tiếng như vậy hay tập trung 1 số tùy tùng đông đảo.Nhưng có lẽ Lobo ko muốn dẫn dắt một đàn lớn, mà cũng có thể hành vi tàn bạo của nó đã hạn chế số đầu sói trong bầy.Có điều chắc chắn là, trong những năm cuối đời Lobo đàn của nó chỉ vồn vện có 5 con, nhưng con nào cũng to lớn và nổi tiếng cả.Con sói phụ tá của Lobo là một con sói thực sự khổng lồ nhưng nó vẫn thua xa con đầu đàn về sức khỏe và sự tháo vát

Những con sói khác trong đàn cũng có những đặc điểm riêng.Một con trong số chúng là một con sói trắng tuyệt đẹp, người Mehico gọi là Blanca và người ta cho rằng nó là một con sói cái và là bạn đời của Lobo .Một con khác lông màu vàng, nổi bật về tài chạy nhanh, và nó đã nhiều lần đuổi kịp cả con sơn dương đang chạy

Cuộc đời lũ sói này gắn chặt với đời sống của những người chăn thả gia súc, và họ sẽ rất sung sướng nếu như diệt trừ được chúng.bất kỳ người chăn gia súc nào cũng sẵn sàng tặng nhiều bê non cho ai lột được gia đầu của 1 con trong bầy đàn Lobo.Nhưng chẳng một phương cách nào giết nổi chúng.Chúng cười giễu các thợ săn, coi thường bả độc, và chiếm giữ mỗi ngày một con bò trong đàn gia súc Kurumbo trong 5 năm trời

Đàn của Lobo to béo , no đủ và ăn uống rất kén chọn.Chúng ko đụng tới gia súc chết vì bệnh tật hay già yếu, coi rẻ những con thú do người chăn giết.Thường chúng chọn ăn trưa phần mềm nhất của con bê vừa bị chính chúng giết chết.Chúng khinh miệt bò đực và cái, và

rõ ràng là ko ua thịt cừu dù thỉnh thoảng giết cừu để tiêu khiển. Một đêm tháng 11 năm 1893 Blanca và con sói vàng đã giết sạch 250 con cừu mà ko đông tới một miếng thịt nào

Cái đầu của Lobo được treo giải rất lớn và khắp nơi người ta rắc bả dụ nó, nhưng nó luôn đoán được sự hiện diện của thuốc độc và vẫn an toàn. Nó chỉ sợ duy nhất một thứ là súng. Lobo không bao giờ tấn công người và cố tránh chăm trăn với con người. Trong đàn của nó hề con nào phát hiện ra người là bỏ chạy ngay lập tức, dù người ấy còn ở xa đến thế nào

Một lần một gã chăn bò nghe thấy tiếng tru gọi đàn của Lobo, gã bèn náu vào một bên và nhìn thấy bầy sói bao vây một đàn bò không đông lắm

Lobo ngồi trên mô đất bên cạnh con Blanca và những con khác thì cố xua 1 con bê non mà chúng đã chọn ra khỏi đàn. Nhưng đàn gia súc đã tập trung thành 1 khối và đứng quay đầu chia sừng ra ngoài sẵn sàng nghênh chiến. Cuối cùng Lobo hết kiên nhẫn, nó rời mô đất, cất tiếng rống khàn khàn và lao vào đàn gia súc. Mấy con thú nuôi hoảng hốt chạy loạn xạ tứ tung hết như những mảnh bom bị nổ tung. Con bê lễ vật cũng cầm cố chạy, nhưng chưa được 20 bước thì Lobo đã đuổi kịp. Nó ngoạm cổ con bê rồi bất ngờ đứng sững lại. Cú giật mạnh đến nỗi con bê ngã chổng vó lên trời, Lobo cũng ngã nhưng nó vùng dậy ngay lập tức. Những con sói khác lao vào kết liễu con bê trong vài giây. Lobo không dúng tay vào việc này. Khi vật ngã nạn nhân của nó xuống đất rõ ràng nó đã nói với đồng bọn: "Tại sao trong chúng mày không có ai làm việc này ngay từ trước, thay vì bỏ phí

thời gian một cách vô ích như vậy”

Gã chặn bò vôi kêu thất thanh rồi lao về phía bọn chúng, lũ sói bỏ chạy. Gã chặn bò lôi cái chai đựng Xt'ricnin đổ vào ba chỗ trên xác con bê rồi rút lui. Gã biết lũ sói sẽ trở lại ăn thịt con bê mà chính chúng đã giết. Nhưng sáng hôm sau khi gã đến xem thiệt hại thì thấy lũ sói có ăn thịt bê nhưng đã thận trọng tránh mọi chỗ bị dây thuốc độc.

Cái đầu Lobo ngày càng được treo giá cao hơn, cho đến 1000 đô la là cái giá chưa từng có với 1 con sói

Anh thợ săn Tennoray người Texax bị phần thưởng cám dỗ cũng lần đến Kurumbo. Anh trang bị tuyệt hảo cho cuộc săn sói, dùng những trang bị tuyệt hảo, những con ngựa tốt nhất và một đàn chó lớn. Ở Texax anh và đàn chó đã tiêu diệt không ít sói nên tin chắc chỉ vài ngày thôi thì mảnh da đầu Lobosẽ treo lủng lẳng trên mỏ yên ngựa của anh.

Và thế là vào một buổi sáng hè, anh đã lên đường từ tờ mờ sáng. Chẳng bao lâu những con sói to bự đã cất tiếng sủa vui vẻ báo hiệu bắt gặp dấu chân con mồi. Chúng chạy được 2 dặm thì thấy phía trước là bầy đàn trứ danh của Lobo và bắt đầu một cuộc rượt đuổi mãnh liệt dữ dội. Đàn chó chỉ cần giữ chân sói cho đến khi thợ săn đuổi kịp và nổ súng. Ở bình nguyên Texax thì điều đó thật dễ dàng, nhưng ở đây thì khác hẳn. Các hẻm đá và nhánh sông Kurumbo chia cắt bình nguyên thành nhiều hướng, Con sói giả tức thời chạy tới một khe hẻm gần nhất và nhảy qua một nhánh sông. Đàn sói tản ra nhiều hướng và bầy chó cũng bị phân tán theo. Sau đó lũ sói tập hợp

lại và đối phó với số chó còn hiện diện. Đến chiều tối khi Tenoray tập hợp lại được đàn chó thì thấy chỉ còn có 6 con trở về trong đó 2 con bị thương nặng. Tuy vậy chàng thợ săn chưa bỏ ý định và còn tiếp tục tổ chức 2 lần săn nữa, nhưng thất bại vẫn hoàn toàn thất bại. Lần cuối cùng anh phải trả giá bằng con ngựa của mình. Nó bị đập vào đá chết nghèo. Lúc đó Tenorây mới chịu tuyên bố bỏ cuộc và quay về Texax, để mặc Lobo ngự trị tại Kurumbo như cũ

Năm sau lại thêm 2 người thợ săn tới, người nào cũng nghĩ họ sẽ xoay xỏa được với con sói lừng danh đó. Một người hy vọng vào cách đặt bả độc và kiểu đặt mồi mới. Người thứ 2 cũng muốn dùng bả, song lại dự tính dùng thêm mấy câu thần chú, bởi vì ông ta tin rằng Lobo đã thành tinh nên ko thể giết nó một cách bình thường. Nhưng chẳng có thứ bả độc bùa ngãi và thần chú nào có thể khuất phục nổi tên cướp xám. Lobo vẫn tiếp tục các cuộc tiểu phạt của nó và vẫn ăn uống no nê. Cuối cùng những người thợ săn đành từ bỏ mọi nỗ lực và chuyển sang vùng khác

Tôi ko mấy tin các câu chuyện của những gã chăn bò cho mãi đến mùa thu năm 1983 là khi mà tôi chưa được làm quen với tên cướp lừng danh đó và còn chưa biết về nó hơn mọi người khác. Trước đó mấy năm, khi con Bingo vẫn còn sống tôi vẫn đi săn sói. Nhưng từ dạo ấy đến nay công việc của tôi thay đổi và tôi bị cột chặt vào bàn giấy cùng với cây viết. Và khi một người bạn là chủ trang trại Kurumbo mời tôi tới để thay đổi không khí và tìm cách diệt trừ lũ đạo tặc thì tôi nhận lời ngay lập tức

Tôi dành mấy ngày liền để thăm sóc địa hình và thấy quá rõ giữa vùng đồi và khe núi này ko thể dùng chó săn và ngựa. Cách duy nhất là bẫy và bả độc

Tôi không đi sâu vào chi tiết và mô tả tất cả những biện pháp tôi dùng để đối phó con sói thành tinh ấy.Ko có thứ hỗn hợp xt'ricnin, thạch tín và xyanuya kali nào mà tôi ko thử dùng làm bả độc.Không có thứ thịt nào mà tôi không dùng làm mồi nhử nó.Nhưng mỗi buổi sáng tôi đều nhận ra mọi nỗ lực của tôi đều công cốc.Con sói già quá ư láu cá

Theo lời khuyên của 1 thợ săn già tôi nấu chảy một ít pho mát cùng với mỡ thận của 1 con bê non:Pho mát tôi nấu trong bát sứ và cắt bằng dao xương để tránh mùi kim loại.Sau đó tôi cắt thành mấy miếng nhỏ, trên mỗi miếng tôi rạch một đường nhét vào đó Xyanuya đã được bọc kín để không bốc mùi gì. Sau đó tôi dùng pho mát bọc kín lỗ hở lại.Trong khi làm tôi mang găng tay nhúng trong máu con bê, thậm chí còn cố ko thở vào miếng mồi.Làm xong tôi đặt nó vào cái túi` da cũng bôi đầy máu rồi đi vòng quanh mười dặm, cứ mỗi dặm tôi rải một miếng mồi, cố tránh ko chạm tay vào nó

Tôi tiến hành công việc vào thứ 2 và ngay chiều hôm đó khi chuẩn bị ra về chúng tôi nghe tiếng tru trầm trầm của Lobo.Sáng hôm sau tôi lên đường thăm bẫy, và gặp ngay tức khắc dấu vết của bầy đàn Lobo.Lũ sói đánh hơi thấy miếng mồi mà tôi xách theo,tôi tin chắc Lobo tiến tới miếng thứ nhất và lập tức nuốt chửng nó.Lúc ấy tôi ko sao giấu được sự vui mừng:

“Cuối cùng nó cũng bị tóm cổ, chẳng bao lâu ta sẽ thấy nó nằm chết

còn queo”

Dấu chân đưa tôi tới món mồi thứ 2 và tôi thấy nó cũng biến mất rồi. Điều này khiến tôi hoan hỉ xiết bao. Bây giờ nó có chạy đẳng trời. Nhưng dấu chân ko hề mất đi và dù tôi có nhồm đứng trên bàn đạp tôi vẫn không tìm thấy dấu vết của một con sói bị chết ở đâu cả. Tôi đi tiếp theo dấu chân và đến miếng mồi thứ 3, nó cũng mất tăm nhưng dấu chân lại đi đến miếng thứ 4. Và đến đó tôi đã khẳng định được Lobo chẳng hề nuốt miếng nào cả, mà chỉ tha chúng gom lại thành một đồng xú uế để biểu lộ toàn bộ sự khinh thị của nó với tôi. Làm xong nó dẫn bầy đàn được bảo vệ chu đáo của mình sang hướng khác.

Tôi đành gửi mua bầy và trong lúc chờ đợi tôi đành săn bắn sói cỏ và các con thú khác để thư giãn và giết thời giờ. Cuối cùng các bầy được gọi tới và tôi đã hùng hục làm suốt 2 tuần để đạt tất cả những nơi có thể đạt bầy. Đạt xong hôm sau tôi đi thăm bầy và chẳng khó khăn gì qua những vết chân của Lobo tôi đọc được cả hành trình ban đêm của nó. Nó lùng sục trong đêm, và dù các bầy đc nguy trang khéo léo, nó vẫn phát hiện ngay lập tức. Nó dừng cả đàn lại rồi cố sức bới đất xung quanh đến khi bật cả bầy lẫn dây xích và khúc gỗ lên. Sau đó nó đi tiếp và lại làm thế với các bầy khác. Tôi nhận ra rằng khi nhận ra điều gì khác thường, nó dừng lại và đi tránh sang 1 bên. Lập tức tôi nghĩ ra 1 kế hoạch mới: Tôi đặt bầy thành hình chữ H, nghĩa là rải 2 hàng bầy và đặt 1 cái nằm ngang chính giữa, nhưng chẳng phải chờ đợi lâu la gì tôi cũng thấy ngay thất bại mới. Lobo đi trên lối mòn và bước tới giữa 2 hàng bầy song song nhau thì

phát hiện ra cái bẫy nằm ngang.Nó đã đứng dừng lại kịp thời
Tôi không biết bằng cách nào và tại sao nó lại đoán ra sự thể.Dù sao
Lobo cũng ko quay ngang quay ngửa, mà chậm rãi thận trọng đi giật
lùi, cố đặt từng bàn chân lên vết chân cũ của mình cho đến khi thoát
khỏi nơi nguy hiểm.Sau đó nó đi vòng qua cái bẫy rồi lấy chân sau
cào sỏi đá cho đến khi bẫy sập hết

Nó cũng hành động tương tự như vậy trong nhiều trường hợp khác,
và dù tôi có nghĩ ra đủ loại biện pháp thì nó vẫn luôn thoát được một
cách bình yên vô sự.Chắc có lẽ cho tới tận bây giờ nó vẫn tiếp tục
phá phách nếu như không có một sự ráng buộc bất hạnh đưa nó đến
chỗ chết và đã ghi thêm tên nó vào bản danh sách dài những bậc
anh hùng mà nếu sống riêng lẻ một mình thì chẳng có gì có thể
khuất phục được nhưng đã chết chỉ vì sự thiếu hiểu biết của người
bạn tin cậy của mình.

Căn cứ vào vài dấu hiệu tôi nhận thấy trong đàn của Lobo có sự khác
thường.Ví dụ , chốc chốc các vết chân lại cho biết có một con sói
khác không to lắm chạy trước con đầu đàn. Đôi với tôi điều đó quả là
khó hiểu, nhưng 1 người chăn bò đã nói với tôi:

“-Hôm nay tôi trông thấy chúng, con Blanca chạy dẫn đầu và tự làm
theo ý nó”

Bây giờ tôi đã rõ mọi việc nên nói luôn:

“Như vậy Blanca đích thị là 1 con sói cái bởi vì nếu là sói đực thì Lobo
đã trừng trị cái tôi hỗn xược đó rồi”

Sự kiện này làm tôi chợt nảy ra 1 ý định mới.Tôi chọn tiết 1 con bê và

đặt cạnh thi thể nó 2 cái bẫy.Sau đó tôi chặt cái đầu bê là một bộ phận chẳng bổ béo gì, rồi đem để nó ở cách xa 1 chút.Xung quanh cái đầu tôi đặt 6 cái bẫy cực mạnh được ngụy trang khéo léo và tẩy sạch mùi.Trong khi làm ngay cả tay, giày lẫn đồ nghề của tôi đều bôi máu tươi.Tôi vẩy cả máu xuống đất chung quanh làm như máu chảy từ cái đầu bê ra. Khi bẫy đặt xong tôi lấy tấm da sói cỏ khẻ quệt vào cát phủ trên bẫy và dùng bàn chân sói cỏ in vô số dấu vết xung quanh.

Lũ sói có thói quen lại gần các xác chết khi nó đánh hơi thấy.Tôi không may may nghi ngờ Lobo sẽ phát hiện cái bẫy của tôi tại miếng thịt và nó sẽ ko cho bẫy lại gần, nhưng tôi hy vọng vào cái đầu nó đúng là như bị quăng ra như 1 vật vô tích sự.

Sáng hôm sau việc đầu tiên là tôi đi thăm bẫy.Và kìa thật sung sướng biết bao , ở đấy rành rành dấu chân sói và nơi đặt đầu bê với cái bẫy đã trống trơn.Tôi vội vã xem dấu chân và biết chắc rằng Lobo ko cho bẫy lại gần miếng thịt nhưng có 1 con sói đã tới ngửi cái đầu bê và mắc bẫy.

Chúng tôi đi theo 1 dặm đường thì trông thấy con sói bị mắc bẫy đó chính là Blanca.Vừa nhác thấy chúng tôi nó đã cắm đầu chạy trốn và mặc dầu chân vẫn mắc bẫy dính cái đầu bê nhưng nó chạy còn nhanh hơn người bạn tôi đi bộ.Tuy nhiên chúng tôi vẫn đuổi kịp nó bên dốc đá bởi cái đầu bê bị mắc sừng vào đá

Chưa bao giờ tôi gặp 1 con sói đẹp như Blanca .Bô lông phẳng mượt và dày dặn của nó hầu như trắng toát.Nó quay phát lại, sẵn sàng lao vào cuộc chiến với chúng tôi và tru lên. Đó là 1 tiếng tru kêu gọi kéo

dài.Và từ ngọn đồi xa vọng đến tiếng của Lobo .Nhưng đó là hồi tru cuối cùng của con sói cái vì chúng tôi đã đến sát bên nó và nó phải thu hết sức lực để tự vệ

Tiếp theo đó là một màn bi kịch không thể tránh khỏi mà sau này nhớ lại tôi vẫn rùng mình.Cả hai chúng tôi cùng ném thòng lọng vào cổ Blanca và phi sang phía bên kia.Máu miệng nó ôc ra, tròng con mắt trợn ngược, chân ruối dài và rũ xuống bất lực.Chúng tôi trở về mang theo con sói chết, hân hoan vì đã giáng đòn sấm sét đầu tiên xuống đàn của Lobo.

Chộc chốc tôi lại nghe tiếng tru của Lobo.Nó lang thang khắp vùng đồi, có lẽ đang tìm kiếm Blanca.Nó không muốn bỏ rơi con sói này nhưng nó hiểu rằng ko thể giúp gì cho bạn được nữa vì nó ko sao khắc phục được nỗi sợ với cây súng.Cả ngày hôm ấy chúng tôi nghe thấy tiếng tru thảm thiết của Lobo và tôi bảo một người chăn bò:

“Bây giờ thì tôi tin chắc Blanca chính là bạn đời của Lobo”

Đến buổi chiều Lobo mò tới hẻm núi của chúng tôi bởi tiếng tru của nó vang lên mỗi lúc 1 gần hơn.Trong tiếng tru ấy không còn sự oai hùng như trước nữa mà lẫn vào đó sự sầu thảm và ai oán.Dường như nó gọi người bạn đời :“Blanca, Blanca”. Và khi nó đến chỗ chúng tôi và chỗ bạn nó bị giết thì nó kêu 1 tiếng xé nát tâm can.Trước đây tôi không nghĩ mình sẽ đau xót đến thế khi nghe tiếng tru ấy, thậm chí những người chăn bò khắc khổ cũng cảm thấy ngạc nhiên trước tiếng tru đó.

Lobo hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra vì máu Blanca vẫn tung tóe trên mặt đất.Nó theo dấu chân ngựa đến trang trại của chúng tôi,Nó

muốn tìm Blanca hay muốn trả thù tôi cũng không biết nữa. Nhưng ý định của nó đã được thực hiện: nó đuổi kịp con chó canh cửa của chúng tôi ở ngay cổng và xé xác con chó làm nhiều mảnh. Lần đó nó chỉ đến một mình vì tôi chỉ tìm thấy có vết chân của nó thôi. Vết chân đó nói rằng nó đã chạy lung tung khắp trại và hoàn toàn quên mất thận trọng. Tôi liền đặt ngay rải rác khắp bãi nhiều bẫy nữa và Lobo đã mắc vào 1 trong số đó. Nhưng nó khỏe tới mức vượt thoát ra khỏi bẫy

Tôi biết Lobo sẽ không ngừng tìm kiếm xác của Blanca nên tôi đã tận dụng mọi nỗ lực nhằm tóm nó trước khi nó qua cơn xúc động. Lúc đó tôi hiểu rằng mình sai lầm khi giết Blanca, giá như tôi dùng nó làm mồi thì đã tóm được con đực ngay đến đầu tiên. Tôi chọn 130 cái bẫy kiên cố nhất và đặt trên mỗi một khoảng đất trống trên lối mòn 4 cái. Mỗi cái bẫy dc buộc riêng 1 khúc gỗ và mỗi khúc gỗ được phủ riêng 1 lớp đất. Khi vùi bẫy tôi bóc cả 1 mảnh đất đặt lên bao nilon để sau khi đặt xong phủ lên lại nhằm xóa hoàn toàn dấu vết bàn tay con người

Sau khi ngụy trang xong tôi đặt con Blanca bất hạnh vào giữa bãi trống, tôi chặt 1 chân của nó và in dấu lên từng chiếc bẫy một. Tôi đã áp dụng mọi phương cách mình biết và mãi tới chiều mới rút được. Ban đêm tôi có cảm tưởng nghe tiếng tru của Lobo. Ngày hôm sau tôi lấy ngựa ra đi nhưng trời sụp tối trước khi tôi kịp đi hết 1 vòng khe trống. Sau bữa ăn 1 người chăn bò bảo tôi bẫy gia súc ở hẻm phía bắc có vẻ hoảng sợ, chẳng biết có phải nó đã sụp bẫy ko. Mãi đến chiều hôm sau tôi mới tới được chỗ ấy và khi tới gần tôi thấy

cái bóng xám nhồm dầy định chạy trốn nhưng không được. Trước mắt tôi là Lobo, nỗi kinh hoàng của vùng Kurumbo. Mấy cái bẫy đã giữ chặt lấy nó, ôi người hùng già bất hạnh. Mi không ngừng tìm kiếm người bạn đời của mình và khi tìm thấy thì mù quáng lao vào cạm bẫy. Bốn cái ngàm sắt đã giữ chặt 4 chân nó

Nó nằm đó hoàn toàn bất lực, vô số vết chân cho thấy đàn gia súc đạ tụ tập định hành hạ kẻ chuyên quyền nay bị lật đổ nhưng rốt lại không dám tới gần nó

Nó nằm đó đã 2 ngày và giờ đây hoàn toàn kiệt sức. Tuy thế khi tôi lại gần nó nhồm dầy và tru lên một hồi dài cuối cùng vang động, rung chuyển cả 2 vách đá để kêu gọi sự giúp sức của bầy đàn. Nhưng chẳng có ai đáp lại nó. Và con vật bị bỏ rơi ấy lao vào tôi trong 1 cố gắng tuyệt vọng cuối cùng nhưng vô ích. Hàm răng nanh của nó nghiến vào sợi dây xích mới đáng sợ làm sao. Và khi tôi thử chạm báng súng vào nó thì nó để lại trên đó những vết răng nanh còn tới tận bây giờ. Mắt nó tối lại vì căm hờn và tức giận khi nó cố đớp tôi và con ngựa. Nhưng nó đuối sức dần và chẳng mấy chốc đã nằm vật xuống.

“Hỡi tên cướp già lừng danh, kẻ đã gây ra vô số cuộc tàn phá không sao đếm xuể- Tôi nói với nó- vài phút nữa mày sẽ thành đồng thít chết, nhưng tao không thể làm khác được”

Tôi quang thông lọng vào đầu nó, nhưng bất ngờ làm sao, nó vẫn không khuất phục, nút dây chưa kịp thắt lại thì nó đã há răng đớp gọn sợi dây to tướng và lập tức cắn đứt vất xuống chân. Tôi hoàn toàn có thể bắn chết nó nhưng tôi ko muốn làm hỏng bộ lông tuyệt

tác ấy.Tôi bèn gọi tới 1 người giúp sức.Chúng tôi quang cho Lobo 1 khúc gỗ mốp và trước khi nó kịp nhả ra thì dây thòng lọng đã rít lên và quấn quanh cổ nó.Khi đôi mắt căm hờn của Lobo đờ ra thì tôi bảo người giúp việc

Khoan đã,ta sẽ không giết nó, hãy đem nó về trại.

Nó yếu tới mức chúng tôi chẳng khó khăn gì tọng khúc gỗ ngang họng nó và buộc hàm nó bằng một sợi dây.Nó vừa cảm thấy hàm bị buộc chặt là thôi không chống cự nữa và cũng không thốt lên tiếng nào.Nó bình thản nhìn chúng tôi tựa hồ muốn nói:

“Được thôi, các người đã bắt được ta, và bây giờ các người cứ làm bất cứ gì các người muốn”

Cũng từ giây phút ấy nó không đếm xỉa gì tới chúng tôi nữa.Nó thờ ơ đều đều và đôi mắt nó lại trở nên trong trẻo ,long lanh.Nhưng cặp mắt ấy chẳng hề nhìn chúng tôi mà chúng hướng về phía đồi núi xa xa, nơi mà bầu đàn lừng danh của nó đang chạy tản mát khắp nơi Chúng tôi thông thả đi về trại. Ở đó tôi buộc nó bằng 1 vòng cổ chắc chắn và một sợi xích to.Sau đó chúng tôi tháo dây buộc hàm nó ra. Lúc đó tôi có thể ngắm nó thật kỹ và nhận thấy rằng thật ít đáng tin tưởng vào những đơm đặt về các vị anh hùng cũng như các bạo chúa trong lúc sinh thời.Mình Lobo không có vết lông cổ vàng, mà trên vai nó cũng chẳng có thánh giá lật ngược chứng tỏ nó có liên hệ với quý dữ.Nhưng trên sườn nó có một vết sẹo to rộng ,dài,vết tích mà con Junon, con chó đầu đàn của Tenoray kịp để lại trong khoảnh khắc trước khi nó quật con chó tắt thở trên mặt đất các khe núi.

Tôi đặt nước và thịt trước mặt Lobo nhưng nó chẳng để mắt tới.Nó

nằm sắp bụng, ánh mắt vàng khè vượt qua tôi hướng về phía lối đi của khe núi và xa hơn nữa tới tận đồng cỏ nơi nó từng tung hoành. Nó thậm chí không đông đây khi tôi chạm vào người nó. Và cho đến khi mặt trời khuất bóng nó vẫn nhìn đắm đam về khe núi , về đồng cỏ cao.

Tôi chờ tới đêm nó sẽ tiếp tục gọi bầy và đã chuẩn bị sẵn cho cuộc gặp gỡ đó nhằm quét sạch bầy sói Kurumbo. Nhưng trong lúc Lobo tuyệt vọng nhất , nó đã gọi 1 lần và chẳng ai đáp lại, bây giờ nó chẳng buồn gọi nữa.

Người ta nói rằng, khi sư tử bị tước đoạt hết sức khỏe, chim ưng bị tước đi tự do, và chim bồ câu bị chia lìa đôi lứa thì chúng sẽ chết dần vì trái tim quá đau khổ. Và chẳng lẽ trái tim của tên của tên cướp già này có thể chịu một lúc cả ba nỗi đau khổ hay sao. Nó mất cả sức khỏe, tự do và bạn đời. Cho đến khi trời hừng sáng nó vẫn nằm đó thành thoi như đang nghỉ. Nhưng đôi mắt đã khép lại, và nó đã tắt thở rồi. Chúng tôi kéo xác nó vào hiên, nơi vẫn còn cái xác con Blanca. Chúng tôi đặt nó cạnh Blanca và thốt lên:

“Mày vẫn đi tìm nó ư. Đấy, bây giờ chúng mày lại được ở bên nhau”

Đánh máy : Kevinme

Nguồn: Kevinme

Được bạn: TSAH đưa lên

vào ngày: 11 tháng 9 năm 2004